

**A belügyminiszter
35/1996. (XII. 29.) BM
rendelete**

az Országos Tűzvédelmi Szabályzat kiadásáról

A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: törvény) 47. § (2) bekezdésének a) pontjában foglalt felhatalmazás alapján — az érdekelt miniszterekkel egyetértésben — a következőket rendelem el:

1. §

A létesítmények, építmények létesítésére (kialakítására), valamint a létesítmények, építmények, gépek, berendezések, eszközök és az anyagok használatára, technológiák alkalmazására vonatkozó tűzvédelmi szabályokat tartalmazó Országos Tűzvédelmi Szabályzatot (a továbbiakban: Szabályzat) e rendelet *1. számú mellékleteként* közzéteszem, és alkalmazását elrendelem.

2. §

(1) A műszaki fejlődés, a gazdaságosság, illetőleg a köz érdekében a Szabályzatban meghatározottaktól a *2. számú mellékletben* megjelölt tűzvédelmi hatóság — más, azonos biztonságot nyújtó előírások megtétele mellett — eltérést engedélyezhet.

(2) Az eltérési engedély iránti kérelmet — az azonos biztonságot nyújtó előírásokra vonatkozó javaslattal együtt — az illetékes önkormányzati tűzoltó-parancsnok-ságnál kell a kérelmezőnek benyújtania.

3. §

(1) Ez a rendelet kihirdetését követő 30. napon lép hatályba, egyidejűleg az Országos Tűzvédelmi Szabályzat kiadásáról szóló 4/1992. (IV. 7.) BM rendelettel módosított 4/1980. (XI. 25.) BM rendelet hatályát veszti.

(2) A Szabályzatnak a létesítésre vonatkozó tűzvédelmi rendelkezéseit új létesítménynél, építménynél, valamint a meglévők átalakításakor vagy bővítésekor, rendeltetésének megváltoztatásakor az átalakítás, a bővítés, illetőleg a változtatás körében és mértékében kell alkalmazni.

Kuncze Gábor s. k.,
belügyminiszter

*1. számú melléklet
a 35/1996. (XII. 29.) BM rendelethez*

Országos Tűzvédelmi Szabályzat

I. Fejezet

Általános rendelkezések

1. §

Az Országos Tűzvédelmi Szabályzat (a továbbiakban: Szabályzat) a létesítmények, építmények létesítésére (kialakítására), valamint a létesítmények, építmények, gépek, berendezések, eszközök és az anyagok használatára, technológiák alkalmazására vonatkozó tűzvédelmi rendelkezéseket állapítja meg.

2. §

(1) A tűzvédelmi rendelkezések megállapítása és alkalmazása céljából az anyagokat, a technológiát, a tevékenységet, továbbá a veszélyességi övezeteket, a helyiségeket, a szabadtereket, a tűzszakaszokat, az épületeket, a műtárgyakat, az építményeket és a létesítményeket tűzveszélyességi osztályba kell sorolni.

(2) A tűzveszélyességi osztályba sorolásnál a Szabályzat alapulvételével a tevékenység során előállított, feldolgozott, használt, szállított vagy tárolt anyagok fizikai és kémiai tulajdonságait, a technológiák tűzveszélyességének jellemzőit, illetőleg a rendeltetés szerinti tevékenységet, valamint a kapcsolódó kötelezően alkalmazandó nemzeti szabványokba (a továbbiakban: nemzeti szabványokban) foglalt előírásokat kell figyelembe venni.

(3) E Szabályzat alkalmazása szempontjából:

a) *alapterület*: a gépek és a berendezések esetében ezek függőleges vetülete által meghatározott terület. Szabadtéri tárolóknál a raktározásra kijelölt térrész oldalhatárain belüli terület. Helyiségeknél, épületeknél és a létesítményeknél a nettó alapterület;

b) *építmény*: olyan ideiglenes vagy végleges műszaki alkotás, amely általában a talajjal való egybeépítés (az alapozás) révén vagy a talaj természetes állapotának, természetes geológiai alakulatának megváltoztatása révén jöhet létre (válhat ingatlanná). A talajtól elválasztva eredeti rendeltetésének megfelelő használatra alkalmatlanná válik;

c) *épület*: olyan szerkezetileg önálló építmény, amely a környező külső tértől épületszerkezetekkel részben vagy egészben elválasztott teret alkot, és ezzel az állandó, időszakos vagy időnyjellegű tartózkodás, illetőleg használat feltételeit biztosítja;

d) *helyiség*: minden irányból épületszerkezetekkel körülhatárolt, önálló légtér;

e) *talajszint alatti helyiség*: az a helyiség, melynek a padlófelülete a terepcsatlakozási vonal alatt helyezkedik el;

f) *közösségi épület*: kereskedelmi, oktatási, művelődési, kulturális, társadalmi, igazgatási, vendéglátási, sport és egyéb szórakozási célú, szolgáltatási, vallási, szociális és egészségügyi célú épület;

g) *létesítmény*: egy építési telken álló építmények és szabad terek összessége;

h) *műtárgy*: az épületnek nem minősülő építmény;

i) *szabadtér*: helyiségnek nem minősülő térség, ahol termelést, raktározást vagy ezekhez kapcsolódó tevékenységet végeznek;

j) *robbanásveszélyes állapot*: az „A” vagy „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyag olyan mennyiségben való jelenléte, valamint előfordulási módja, állapota, mely esetén az égés, robbanás feltételei közül legalább még az oxigénkoncentráció vagy a gyújtási energiái adott;

k) *tűzszakasz*: az építmény, illetve szabadtér tűzvédelmi szempontból meghatározott olyan önálló egysége, amelyet a szomszédos egységektől meghatározott éghetőségű és tűzállósági határértékű tűzgátló szerkezetek, illetve a jogszabályban nemzeti szabványban előírt tűztávolságok választanak el;

l) *mértékadó tűzszakasz*: szabadtéren vagy a létesítményben a legtöbb oltóvizet igénylő tűzszakasz alapterülete;

m) *tűztávolság*: az építmények, illetve a szabadtéren tárolt anyagok függőleges vetületei, illetőleg az épületek homlokzati kontúrjai közötti legkisebb távolság;

n) *tűzoltótechnikai eszköz, felszerelés*: az épületekben, építményekben telepített, a tűz észlelésére, jelzésére, oltására, a beavatkozás könnyítésére és a tűzkár csökkentésére, valamint a tűz terjedésének megakadályozására alkalmazott berendezés, illetőleg a tűzoltóság által a tűzoltáshoz, műszaki mentéshez használatos felszerelések;

o) *tűzveszélyes tevékenység*: az a tevékenység, amely a környezetében lévő éghető anyag gyulladási hőmérsékletét, lobbanáspontját meghaladó hőmérséklettel és/vagy nyílt lánggal, izzással, parázslással, szikrázással jár;

p) *veszélyességi övezet*: a helyiségben vagy a szabadtéren lévő anyagnak, gépnek, berendezésnek tűzvédelmi szempontból önállóan értékelendő környezete, térrésze.

A veszélyességi övezet kiterjedését:

— éghető gáz, gőz, köd és por esetén nemzeti szabvány szerint,

— minden más esetben — a robbanóanyag, robbantószer kivételével — az anyag, gép, berendezés és a kapcsolódó technológiai terület alapján kell megállapítani;

r) *zárt rendszer*: amelyben a veszélyes anyag közvetlen környezetétől elhatárolva van jelen, úgy hogy üzemszerű körülmények között hatásai nem veszélyeztetik környezetét;

s) *hatékony szellőztetés*: ahol az adott térben a szellőzés biztosítja, hogy az éghető gázok, gőzök, porok koncentrációja ne érje el az alsó robbanási határérték 20%-át.

Tűzveszélyességi osztályok, osztályba sorolás

3. §

(1) „Fokozottan tűz- és robbanásveszélyes” (jelzése: „A”) tűzveszélyességi osztályba tartozik:

a) — az az anyag, amelynek bármely halmazállapotban heves égése, robbanása, indító (iniciáló) gyújtásra, illetve más fizikai, kémiai hatásra bekövetkezhet,

— az a folyadék, olvadék, amelynek zárttéri lobbanáspontja 21 °C alatt van, vagy üzemi hőmérséklete eléri vagy meghaladja a nyílttéri lobbanáspontját, azaz $T_{ü} > T_{l\text{pnyr}}$ és $T_{ü} > 35$ °C,

— az a gáz, gőz, köd, amelynek alsó éghetőségi határértéke a levegő térfogatához viszonyítva legfeljebb 10%;

b) az a veszélyességi övezet, helyiség, szabadtér, ahol az a) pontban meghatározott tulajdonságú anyagot előállítják, feldolgozzák, használják, tárolják vagy forgalomba hozzák és e tevékenység közben az anyagok robbanásveszélyes állapotban fordulnak elő;

c) a 100 m³/h-nál nagyobb összesített névleges teljesítményű, lemezhasas gázmérő(k) helyisége;

d) az a helyiség, amelyben nyitott akkumulátorokat helyeztek el (telepítettek) vagy töltenek, és nincs hatékony szellőztetése.

(2) „Tűz- és robbanásveszélyes” (jelzése: „B”) tűzveszélyességi osztályba tartozik:

a) — az a por, amely a levegővel robbanásveszélyes keveréket képez,

— az a folyadék, olvadék amelynek zárttéri lobbanáspontja legalább 21 °C, nyílttéri lobbanáspontja legfeljebb 55 °C, vagy üzemi hőmérséklete a nyílttéri lobbanáspontja alatt van, de nagyobb, mint a nyílttéri lobbanáspont 20 °C-kal csökkentett értéke, azaz $T_{ü} < T_{l\text{pnyr}}$, $T_{ü} > T_{l\text{pnyr}} - 20$ °C és $T_{ü} > 35$ °C,

— az a gáz, gőz, köd, amelynek alsó éghetőségi határértéke a levegő térfogatához viszonyítva 10%-nál nagyobb;

b) — az a veszélyességi övezet, helyiség, szabadtér, ahol az a) pontban meghatározott tulajdonságú anyagot előállítják, feldolgozzák, használják, tárolják vagy forgalomba hozzák, és e tevékenység közben ezek az anyagok robbanásveszélyes állapotban fordulnak elő;

c) a port vagy kisméretű anyagrészeket elszívó, leválasztó rendszer, porkamra, ha benne az elszívott anyag a levegővel robbanásveszélyes keveréket képez.

(3) „Tűzveszélyes” (jelzése: „C”) tűzveszélyességi osztályba tartozik:

a) — az a szilárd anyag, amelynek gyulladási hőmérséklete (gyújtóforrással vizsgálva) legfeljebb 300 °C,

— a legalább 50 °C nyílttéri lobbanáspontú gázolajok, tüzelőolajok és a világításra használatos petróleum,

— az a folyadék, olvadék, amelynek nyílttéri lobbanáspontja 55 °C felett van, de legfeljebb 150 °C, vagy üzemi hőmérséklete a nyílttéri lobbanáspontjánál leg-

alább 20 °C-kal, de legfeljebb 50 °C-kal kisebb, azaz $T_{ü} < T_{lpny} - 20$ °C, $T_{ü} > T_{lpny} - 50$ °C és $T_{ü} > 35$ °C,

— az a gáz amely önmaga nem ég, de az égést táplálja, a levegő kivételével;

b) az a veszélyességi övezet, helyiség, szabadter, ahol az a) pontban meghatározott tulajdonságú anyagot előállítják, feldolgozzák, használják, tárolják vagy forgalomba hozzák;

c) az a közösségi épület, amelyben egy tűzszakasz befogadóképessége 500 főnél nagyobb;

d) az üzemanyagtöltő-állomások.

(4) „Mérsékelt tűzveszélyes” (jelzése: „D”) tűzveszélyességi osztályba tartozik:

a) — az a szilárd anyag, amelynek gyulladási hőmérséklete (gyújtóforrással vizsgálva) 300 °C-nál nagyobb,

— az a folyadék, olvadék, amelynek nyílttéri lobbanáspontja 150 °C-nál magasabb, vagy üzemi hőmérséklete a nyílttéri lobbanáspontja alatt több mint 50 °C-kal van, azaz $T_{ü} < T_{lpny} - 50$ °C és $T_{ü} > 35$ °C,

— az a vizes diszperziós rendszer, amelynek lobbanáspontja szabványos módszerrel nem állapítható meg, és éghető anyagtartalma 25%-nál nagyobb, víztartalma pedig 50%-nál kisebb;

b) az a veszélyességi övezet, helyiség, szabadter, ahol az a) pontban meghatározott tulajdonságú anyagot előállítják, feldolgozzák, használják, tárolják vagy forgalomba hozzák, továbbá, ahol nyílt lánggal üzemelő tüzelőberendezést használnak;

c) az a veszélyességi övezet, helyiség, szabadter, amelyben nem éghető anyagot 300 °C felett dolgoznak fel;

d) az a közösségi épület, amely nem tartozik a „C” tűzveszélyességi osztályba;

e) az iroda-, lakó- és szállásépület;

f) gépjárműtároló (építmény, szabadter);

g) állattartó helyiség.

(5) „Nem tűzveszélyes” (jelzése: „E”) tűzveszélyességi osztályba tartozik:

a) a nem éghető anyag;

b) az a veszélyességi övezet, helyiség, szabadter ahol nem éghető anyagot 300 °C alatti hőmérsékleten előállítanak, feldolgoznak, használnak, tárolnak vagy forgalomba hozzák.

(6) Azon különleges anyagok esetében, amelyek az (1)—(5) bekezdésben meghatározottak szerint nem sorolhatók tűzveszélyességi osztályba, a Belügyminisztérium Tűzoltóság Országos Parancsnokság (a továbbiakban: országos parancsnokság) állásfoglalása az irányadó.

(7) Jogszabályban, nemzeti szabványban meghatározott esetben az övezet, helyiség, illetve berendezés tűzveszélyességi osztályba sorolása az (1)—(5) bekezdésben foglaltaktól eltérően is történhet.

(8) A veszélyességi övezet, helyiség, szabadter — ha ott az anyagot, zárt rendszerben dolgozzák fel, tárolják vagy szállítják — az illetékes jegyző (körjegyző), fővárosban a

főjegyző engedélye esetén veszélytelenebb tűzveszélyességi osztályba sorolható.

4. §

(1) A tűzveszélyességi osztályba sorolásnál az alapterületeket az „A” osztályból az „E” osztály felé haladva kell összesíteni, és azt a tűzveszélyességi osztályt kell választani, amelyiknél az összesített alapterületek meghaladják a 40%-ot.

(2) A helyiség, illetve a szabadter abba a tűzveszélyességi osztályba tartozik, amelyben a hozzá tartozó veszélyességi övezetek az (1) bekezdés szerint összesített alapterületei a helyiség, illetve a szabadter alapterületének 40%-át meghaladja.

(3) A tűzszakasz, szabadter abba a tűzveszélyességi osztályba tartozik, amelyben a hozzá tartozó helyiségek, szabadterek tűzveszélyességi osztályonként az (1) bekezdés szerint összesített alapterületei a tűzszakasz alapterületének 40%-át meghaladja.

(4) A több tűzszakaszból álló építmény, szabadter abba a tűzveszélyességi osztályba tartozik, amelyben a hozzá tartozó tűzszakaszok osztályonkénti az (1) bekezdés szerint összesített alapterületei az építmény, szabadter alapterületének a 40%-át meghaladja.

(5) A létesítmény abba a tűzveszélyességi osztályba tartozik, amelyben a hozzá tartozó építmények, szabadterek osztályonként az (1) bekezdés szerint összesített alapterületei a létesítmény alapterületének 40%-át meghaladja.

(6) A létesítmény szabadternek vagy építménynek nem minősülő tereit (csak közlekedésre használt út, járda, park, stb.) a tűzveszélyességi osztály meghatározásánál figyelmen kívül kell hagyni.

II. Fejezet

A létesítésre vonatkozó általános tűzvédelmi szabályok

Tűzállósági fokozatok

5. §

(1) Az építményt vagy annak tűzszakaszát — a tűzveszélyességi osztályba sorolástól függően — az alábbi I—V. tűzállósági fokozatnak megfelelően kell kialakítani:

a) „A” és „B” tűzveszélyességi osztály esetén I—II.;

b) „C” tűzveszélyességi osztály esetén I—III.;

c) „D” tűzveszélyességi osztály esetén I—IV.;

d) „E” tűzveszélyességi osztály esetén I—V.

A tűzállósági fokozatokkal összefüggő követelmények feleljenek meg a vonatkozó nemzeti szabványoknak.

(2) A tűzveszélyességi osztályba sorolástól függetlenül:

a) a bölcsődét, óvodát, szociális otthont, szociális intézetet, egészségügyi célú épületet — kivéve a csak járó-

betegék ellátására szolgáló orvosi rendelők —, valamint a kétszintesnél magasabb szállásépületet legalább II. tűzállósági fokozatra kell építeni;

b) az iskolát, valamint kétszintesnél magasabb lakó és az a) pontban nem említett közösségi épületet, — ha az épület legfelső használati szintje nem haladja meg a 13,65 m szintmagasságot — legalább III. tűzállósági fokozatra kell építeni;

c) a többszintes gépjárműtároló építményt legalább III. tűzállósági fokozatra kell építeni;

d) a kétszintesnél magasabb közösségi, lakó-, szállásépületekben a gépjárműtároló helyiségeket határoló épületszerkezeteket legalább a II. tűzállósági fokozathoz tartozó éghetőségi és tűzállósági követelményeknek megfelelően kell építeni;

e) az egyszintes „A” és „B” tűzveszélyességi osztályú függőleges térelhatároló nélküli fedett terek tetőszerkezetét tartó pillérek, oszlopok legalább nem éghető 0,2 óra tűzállósági határértékű szerkezetből kell építeni;

f) a „C” tűzveszélyességi osztályú függőleges térelhatároló nélküli fedett terek épületszerkezeit legalább IV. tűzállósági fokozatra kell építeni;

g) a 116 kW összteljesítmény feletti kazánhelyiséget minden más technológiailag nem kapcsolódó helyiségtől tűzgátló épületszerkezetekkel kell elválasztani.

(3) Azok a tűzszakaszok, amelyek teljes területe ön-működő tűzjelző és oltó berendezéssel van ellátva vagy területük legfeljebb a vonatkozó nemzeti szabványban megengedett alapterület 25%-a az (1) és (2) bekezdés a)—b) pontjaiban meghatározottaknál — a szintszámuk megfelelően — eggyel alacsonyabb tűzállósági fokozathoz tartozó tűzállósági határértékű épületszerkezetekből az illetékes jegyző (körjegyző), fővárosban a főjegyző engedélyével létesíthetők.

(4) Jogszabály, nemzeti szabvány az (1)—(2) bekezdésben foglaltaktól eltérő követelményeket is megállapíthat.

(5) Amennyiben a tűzállósági fokozat az (1)—(4) bekezdésekben foglaltak alapján nem állapítható meg, az országos parancsnokság állásfoglalása az irányadó.

Tűztávolságok

6. §

(1) Az építmények, szabad terek között olyan tűztávolságot kell tartani, hogy a keletkezett tűz vagy robbanás a szomszédos építményeket, szabadtereket ne veszélyeztesse, a veszélybe került személyek eltávolítása, illetőleg eltávolítása, valamint a tűzoltóegységek zavartalan felvonulási és működési lehetősége biztosítva legyen. A tűztávolsághoz kapcsolódó térrészt hulladékoktól, száraz aljnövényzettől mentesen kell tartani.

(2) Az építmények és a szabadterek egymás közötti viszonylatában, ha a jogszabályok vagy a nemzeti szabvá-

nyok eltérő tűztávolságra vonatkozó követelményeket határoznak meg, a nagyobb tűztávolságot kell figyelembe venni.

(3) Az éghető gázok tárolóinak tűztávolságát a vonatkozó jogszabályokban, nemzeti szabványokban meghatározottak szerint, az ezekben nem szabályozott esetekben pedig veszélyességi övezetük kiterjedése mértékének kétszeres értékét kell tűztávolságként megállapítani.

Az égést tápláló gázok tárolóinak tűztávolságát a Szabályzat 1. számú melléklete tartalmazza.

(4) Ha jogszabály vagy nemzeti szabvány másként nem rendelkezik, a szilárd éghető anyagok szabadtéri tárolási egységeinek tűzszakasz méreteit és egymás közötti tűztávolságát a Szabályzat 2. számú melléklete tartalmazza.

III. Fejezet

A használatra vonatkozó általános tűzvédelmi szabályok

7. §

(1) Az építményt, építményrészt (helyiséget, tűzszakaszt), a vegyes rendeltetésű épületet csak a használatbavételi (üzemeltetési, működési, telephely) engedélyben megállapított rendeltetésnek megfelelően szabad használni.

(2) A termelést (előállítás, feldolgozást), a használatot, a tárolást, a forgalomba hozatalt, illetőleg az egyéb tevékenységet (a továbbiakban együtt: tevékenység) csak a tűzvédelmi követelményeknek megfelelő szabadterén, veszélyességi övezetben, helyiségben, tűzszakaszban, építményben szabad folytatni.

(3) A veszélyességi övezetben, helyiségben, építményben és szabadterén csak az ott folytatott folyamatos tevékenységhez szükséges anyagot és eszközt szabad tartani. Az épületben raktározott, tárolt anyag, termék mennyisége nem haladhatja meg a vonatkozó nemzeti szabványban megengedett tűzterhelési értéket.

(4) A veszélyességi övezetből, helyiségből, szabadteréből, a gépről, a berendezésről, az eszköztől, készülékről a tevékenység során keletkezett éghető anyagot, hulladékot folyamatosan, de legalább műszakonként, illetőleg a tevékenység befejezése után el kell távolítani.

(5) Éghető folyadékkal, zsírral szennyezett éghető hulladékot jól záró fedővel ellátott, nem éghető anyagú edényben kell gyűjteni, majd erre a célra kijelölt helyen kell tárolni.

8. §

(1) Az éghető folyadékot, éghető és égést tápláló gázt szállító csőrendszerrel és tárolóedénnyel, továbbá minden gépnél, berendezésnél és készüléknél az éghető folyadék cse-

pegését, elfolyását, illetve a gáz szivárgását meg kell akadályozni. A szétfolyt, illetőleg kiszivárgott anyagot haladéktalanul fel kell itatni, a helyiséget ki kell szellőztetni, és a felitatott anyagot erre a célra kijelölt helyen kell tárolni.

(2) Az üzemszerűen csepegő éghető folyadékot nem éghető anyagú edénybe kell felfogni. A felfogó edényt szükség szerint, de legalább a műszak befejezésével ki kell üríteni, és az erre a célra kijelölt helyen kell tárolni.

(3) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó folyadékot alkalmasszerűen csak szabadban vagy hatékonyan szellőztetett helyiségben szabad használni, ahol egyidejűleg gyújtóforrás nincs.

9. §

(1) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó építményben, helyiségben, veszélyességi övezetben olyan ruha, lábbeli és eszköz nem használható, amely gyújtási veszélyt jelenthet.

(2) Az „A” — „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségekben öltözőszekrényt nem szabad elhelyezni.

(3) Olajos, zsíros munkaruha, védőruha (ruhatár-rendszerű öltöző kivételével) csak fémszekrényben helyezhető el.

(4) A munkahelyeken a tevékenység közben és annak befejezése után ellenőrizni kell a tűzvédelmi használati szabályok megtartását, és a szabálytalanságokat meg kell szüntetni.

(5) A helyiség — szükség szerint az építmény, létesítmény — bejáratánál és a helyiségben jól látható helyen a tűz- vagy robbanásveszélyre, valamint a vonatkozó előírásokra figyelmeztető és tiltó rendelkezéseket tartalmazó piktogramot, táblát kell elhelyezni.

(6) A közmű nyitó- és zárószerkezetet, a füstelvezető kezelőszerkezetet, a nyomásfokozó szivattyú kapcsolóját, valamint a beépített tűzvédelmi berendezés kézi kezelőszerkezetét és a közvetlen tűzjelző távbeszélő készüléket jól láthatóan meg kell jelölni.

10. §

(1) Az „A” — „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségek ajtóit önműködő csukószerkezettel kell ellátni, és azt csukva kell tartani. Ha ez üzemeltetési okokból nem lehetséges, a nyitvatartás ideje alatt állandó helyszíni felügyeletről kell gondoskodni, illetőleg füst vagy hó hatására automatikusan működő csukóberendezéssel kell ellátni.

(2) A munkahelyeken az üzemeltetés alatt az olyan helyiség ajtóit, amelyben emberek tartózkodnak, nem szabad lezárni. Ha a munka jellege az ajtók zárva tartását szükségessé teszi — veszély esetére —, az ajtók külső nyithatóságát is biztosítani kell.

Tűzveszélyes tevékenység

11. §

(1) Tűzveszélyes tevékenységet tilos olyan helyen végezni, ahol az tüzet vagy robbanást okozhat.

(2) Állandó jellegű tűzveszélyes tevékenységet csak a tűzvédelmi követelményeknek megfelelő, erre a célra alkalmas helyen szabad végezni.

(3) Alkalmasszerű tűzveszélyes tevékenységet — a (4) bekezdés kivételével — előzetesen írásban meghatározott feltételek alapján szabad végezni. A feltételek megállapítása a munkát elrendelő feladata.

(4) Amennyiben az alkalmasszerű tűzveszélyes tevékenységet végző személy azt saját tulajdonában lévő létesítményben, épületben, szabadterén folytatja, úgy a feltételek írásbeli meghatározása nem szükséges.

(5) A külső szervezet vagy személy által végzett tűzveszélyes tevékenység feltételeit a tevékenység helye szerinti létesítmény vezetőjével vagy megbízottjával egyeztetni kell, aki ezt szükség szerint — a helyi sajátosságnak megfelelő — tűzvédelmi előírásokkal köteles kiegészíteni.

(6) Az alkalmasszerű tűzveszélyes tevékenységre vonatkozó feltételeknek tartalmaznia kell a tevékenység időpontját, helyét, leírását, a munkavégző nevét és — tűzvédelmi szakvizsgáláshoz kötött munkakör esetében — a bizonyítvány számát, valamint a vonatkozó tűzvédelmi szabályokat és előírásokat.

(7) Jogszabályban meghatározott tűzveszélyes tevékenységet csak érvényes tűzvédelmi szakvizsgálóval rendelkező, egyéb tűzveszélyes tevékenységet a tűzvédelmi szabályokra, előírásokra kioktatott személy végezhet.

(8) A tűzveszélyes környezetben végzett tűzveszélyes tevékenységhez a munka kezdésétől annak befejezésig a munkát elrendelő — szükség esetén műszeres — felügyeletet köteles biztosítani.

(9) A tűzveszélyes tevékenységhez a munkát elrendelő az ott keletkező tűz oltására alkalmas tűzoltó felszerelést, készüléket köteles biztosítani.

(10) A tűzveszélyes tevékenység befejezése után a munkavégző a helyszínt és annak környezetét tűzvédelmi szempontból köteles átvizsgálni, és minden olyan körülményt megszüntetni, ami tüzet okozhat.

12. §

(1) A szabadban tüzet gyújtani, tüzelőberendezést használni csak úgy szabad, hogy az a környezetre tűz- vagy robbanásveszélyt ne jelenthessen.

(2) A szabadban a tüzet és az üzemeltetett tüzelőberendezést őrizenlenül hagyni nem szabad. Veszély esetén vagy ha arra szükség nincs a tüzet azonnal el kell oltani.

(3) Szabadban a tüzelés, a tüzelőberendezés használatának helyszínén olyan eszközöket, illetve felszereléseket kell készenlétben tartani, amelyekkel a tűz terjedése megakadályozható, illetve a tűz eloltható.

Dohányzás

13. §

(1) Égő dohányneműt, gyufát és egyéb gyújtóforrást tilos olyan helyre tenni, illetve ott eldobni, ahol az tüzet vagy robbanást okozhat.

(2) Dohányozni nem szabad az „A”–„C” tűzveszélyességi osztályba tartozó veszélyességi övezetben, szabadtéren, helyiségben, továbbá ott, ahol az tüzet vagy robbanást okozhat. A dohányzási tilalmat nemzeti szabványban meghatározott táblával, illetve a piktogrammal kell jelölni.

(3) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségbe, építménybe, szabadtérbe gyújtóeszközt, gyújtóforrást bevinni csak az alkalomszerű tűzveszélyes tevékenységre jogosító, írásban meghatározott feltételek alapján szabad.

Szállítás és vontatás

14. §

(1) Veszélyes áruk szállítása esetén a Szabályzat előírásait csak abban az esetben kell alkalmazni, ha a veszélyes áruk szállításáról szóló nemzetközi egyezmények tűzvédelmi előírásai másként nem rendelkeznek.

(2) Az „A”–„C” tűzveszélyességi osztályba tartozó veszélyességi övezetben, helyiségben, építményben csak olyan járművek használhatók, amelyeknél a vonatkozó műszaki és biztonsági előírások megtartása és rendeltetészerű használata esetén tűz- vagy robbanásveszély nem következhet be.

(3) A vasúti mozdonyok az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó szabadtéri tárolót és technológiai berendezést a vonatkozó jogszabályban, nemzeti szabványban meghatározottak szerint, az ezekben nem szabályozott esetekben legfeljebb 50 méterre közelíthetik meg. A megközelítés határát feltűnő módon meg kell jelölni.

(4) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyagot szállító járművön és a „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyagot szállító jármű rakodóterén dohányozni, nyílt lángot használni nem szabad.

(5) A járművek tűz- vagy robbanásveszélyes rakományát a veszélyes mértékű felmelegedéstől, valamint az egyéb, tüzet vagy robbanást előidézhető veszélyektől védeni kell.

15. §

(1) Éghető folyadékot, éghető és égést tápláló gázt közúton, illetve közúti járművön csak a nemzetközi előírásnak, szabványnak, egyéb tűzvédelmi előírásnak megfelelő, hibátlan állapotban levő, tömören zárható, illetve zárt edényben (palackban, kannában, hordóban), valamint konténerben, tartályban, tartányban és erre a célra engedélyezett típusú tartálykocsikon szabad szállítani.

(2) Az éghető folyadékot tartalmazó zárt edényt a járművön kiöntőnyílásával felfelé fordítva úgy kell elhelyezni és rögzíteni, hogy az a szállítás közben ne mozduljon el, illetve ne sérüljön meg.

(3) Az éghető folyadékot szállító tartálykocsi, illetve tehergépjármű mindkét oldalán és hátsó részén jól láthatóan „TŰZVESZÉLYES”, az éghető és égést tápláló gázt szállító járművön „TŰZ- és ROBBANÁSVESZÉLYES” feliratot vagy táblát kell elhelyezni. A veszélyes áruk szállítására vonatkozó nemzetközi megállapodás hatálya alá tartozó anyagokat szállító járművek, vontatmányok esetében e felirat vagy tábla mellőzhető.

(4) A 25 liternél nem nagyobb névleges űrtartalmú, éghető folyadékot tartalmazó zárt edényeket — megfelelő soremelési távolsággal, egymás felett több sorban — járművön legfeljebb a rakfelület oldalfalának magasságáig elhelyezve vagy zárt konténerben szabad szállítani. A 25 liternél nagyobb névleges űrtartalmú, éghető folyadékot tartalmazó zárt edények csak egy sorban helyezhetők el.

(5) A tartálykocsin éghető folyadék vagy éghető gáz szállítása közben, továbbá az „A”–„B” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyagot szállító járművön a járművezetőn és a járműkísérőn kívül más személy nem tartózkodhat.

Raktározás és tárolás

16. §

(1) Egy helyiségben az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó különböző halmazállapotú anyagok vagy a „C” és „D” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyagokkal együtt — amennyiben nemzeti szabvány ettől eltérően nem rendelkezik — nem tárolhatók.

(2) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyagot, „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó éghető folyadékot kiszerezni, csomagolni csak nemzeti szabványban meghatározottak szerint, ennek hiányában olyan helyen

szabad, ahol nincs gyújtóforrás és hatékony szellőzést biztosítottak.

(3) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyagot, valamint a „C” és „D” tűzveszélyességi osztályba tartozó éghető folyadékot csak jogszabályban, nemzeti szabványban meghatározott zárt csomagolásban, edényben szabad tárolni, szállítani és forgalomba hozni.

(4) Öngyulladásra hajlamos anyagot egyéb éghető anyaggal, továbbá olyan anyagokat, amelyek egymásra való hatása hőt fejleszthet, tüzet vagy robbanást okozhat, együtt tárolni nem szabad. Az öngyulladásra hajlamos anyag hőmérsékletét naponta, vagy — ha azt az anyag tulajdonságai szükségessé teszik — folyamatosan ellenőrizni kell és a veszélyes felmelegedést meg kell akadályozni.

(5) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyag, valamint a „C” tűzveszélyességi éghető folyadék egyedi és gyűjtőcsomagolásán — amennyiben jogszabály, nemzeti szabvány ettől eltérően nem rendelkezik — az anyag tűzveszélyességi osztályát szövegesen, illetve pikto grammal kell jelölni. A jelölést a gyártó vagy a csomagoló, kiszerező, illetve a forgalombahozó, valamint — a felhasználáshoz külföldről közvetlenül érkező anyag, éghető folyadék esetében — a felhasználó köteles elvégezni.

(6) A kereskedelmi létesítményekben az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyagok elhelyezésének módját és mennyiségét az üzemeltetőnek írásban kell meghatároznia.

(7) Veszélyes áruk szállításával összefüggő átmeneti (ideiglenes) tárolás esetén a nemzeti szabványban előírtakat kell alkalmazni.

17. §

(1) Szilárd éghető anyag szabadban tárolt egységeinek méreteit, a tárolási egység és az építmény közötti távolságot a Szabályzat 3. számú melléklete tartalmazza.

(2) Az éghető anyag tárolási egysége és a kerítés között legalább 1 méter széles, éghető anyagtól mentes terület kell tartani.

(3) A szabadban elhelyezett tárolási egységek között a Szabályzatban, nemzeti szabványban meghatározott, azok hiányában legalább a magasabb tárolási egység magasságával egyenlő távolságot kell biztosítani.

(4) Tetőtérben és talajszint alatti helyiségben „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyagot tárolni nem szabad.

(5) Az épület tetőtérben, padlásán éghető anyagot csak úgy és olyan mennyiségben szabad elhelyezni, hogy azok a tetőszerkezet, valamint a kémény megközelítését ne akadályozzák, szükség esetén eltávolíthatók legyenek a tetőszerkezet éghető anyagú elemeitől és a kéménytől legalább 1 méter távolságra helyezkedjenek el.

(6) A raktárban éghető anyagú födéme, tetőszerkezete és a tárolt éghető anyag között legalább 1 méter távolságot kell biztosítani.

(7) A raktározás, tárolás területét éghető hulladéktól, száraz növényzettől mentesen kell tartani.

(8) Az „A” — „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyagot és az éghető folyadékot raktározni, tárolni csak nem éghető anyagból készült állványon, polcon szabad.

(9) Tűzgátló előtérben mindennemű tárolás tilos.

IV. Fejezet

A létesítésre és a használatra vonatkozó tűzvédelmi szabályok

Tűzszakasz, tűzterhelés és tűzgátló elválasztás

18. §

(1) Az építményekben a tűz terjedésének megakadályozása céljából tűzszakaszokat kell kialakítani. A tűzszakaszokat egymástól tűzgátló szerkezettel (tűzfal, tűzgátló fal, tűzgátló födém stb.) kell elválasztani.

(2) A tűzszakaszokat és a tűzterhelést nemzeti szabvány szerint kell kialakítani, illetve számítani.

(3) Ha jogszabály vagy nemzeti szabvány másként nem rendelkezik, a tűzszakaszok közötti határoló szerkezeten átvezetett közlőművet, csővezetékét stb. — a szállítószalag kivételével — nem éghető anyagból kell készíteni, s az átvezetési helyeken a berendezés körüli nyílások elzárásáról olyan — nem éghető anyagú — tűzgátló tömítéssel, szerkezettel, berendezéssel kell gondoskodni, amely megfelel a tűzgátló szerkezettel szemben támasztott tűzállósági határérték követelménynek.

(4) Ha a jogszabály vagy nemzeti szabvány másként nem rendelkezik, akkor a gépi szellőző berendezések csatornáit a tűzszakaszok közötti határoló szerkezeten való átvezetésnél az épületszerkezethez kapcsolódó, nem éghető anyagú, önműködő elzáró szerkezettel (csappantyúval) kell ellátni. Az elzáró szerkezet tűzállósági határértékének — a csatornával együtt vizsgálva — legalább 0,5 órának kell lenni.

(5) A kábel- és közműalagútnál, illetve a közműfolyosónál tűzszakaszokként legalább két helyen biztosítani kell az oltóanyagok bejuttatásának a lehetőségét.

19. §

(1) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiséget más tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségtől tűzgátló fallal kell elválasztani, vagy közvetlenül a szabadba szellőztetett tűzgátló előtérrel szabad összekapcsol-

ni. Mesterséges szellőztetés esetén az előtérben legalább 50 Pa (0,0005 bar) relatív túlnyomást kell biztosítani.

(2) A tűzgátló előteret éghető anyaggal burkolni nem szabad. Az előtér ajtajait önműködő csukószerkezettel kell ellátni és egymástól olyan távolságra kell elhelyezni, hogy azok egy időben egy személy által ne legyenek nyithatók.

Hasadó-nyíló felület

20. §

(1) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiséget — a robbanási túlnyomás levezetése céljából — hasadó-nyíló felület alkalmazásával kell létesíteni. A hasadó-nyíló felületet nemzeti szabvány szerint kell kialakítani.

(2) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségeknél a hő- és füstelvezető szerkezet — a gépi szellőztetés kivételével — hasadó-nyíló felületként is figyelembe vehető, ha az arra meghatározott követelményeket is kielégíti.

Padozat

21. §

Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó veszélyességi övezetben, helyiségben a padozat és lábazat burkolatát — a vonatkozó nemzeti szabvány szerint — úgy kell kialakítani, hogy az bármilyen más anyaggal, illetve tárggyal történő érintkezése során ne okozzon tüzet vagy robbanást.

Tűzoltási út, terület és egyéb utak

22. §

(1) A tűzoltóság vonulása és működése céljára — ha arról jogszabály, illetve nemzeti szabvány másként nem rendelkezik — az építményekhez olyan utat, illetőleg területet kell biztosítani, amely alkalmas a tűzoltó gépjárművek nem rendszeres közlekedésére és működtetésére.

(2) Az „A” — „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó 1 ha-nál, „C” tűzveszélyességi osztály esetén 5 ha-nál nagyobb alapterületű létesítménynél két, a tűzoltó gépjárművek közlekedésére alkalmas bejáratot — ha erre lehetőség van két oldalon — kell létesíteni. Nem kell két oldalon bejáratot létesíteni zárt beépítés esetén, továbbá azoknál a mezőgazdasági létesítményeknél, amelyek megközelítése csak külön út építésével lenne biztosítható.

23. §

(1) Az üzemi helyiségben és a raktározásnál — ömlesztett tárolást kivéve — legalább a következő szélességű utat kell biztosítani:

a) a 40 méternél szélesebb helyiségben, középen vagy két oldalon, a 80 méternél szélesebb helyiségben pedig 40 méterenként, hosszirányban egyenes vonalban végighaladó 3 méter széles, mindkét esetben 30 méterenként, 1,8 méter széles keresztirányú utat;

b) a 40 méternél nem szélesebb helyiségben hosszirányban 2,40 méter széles, valamint 30 méterenként 1,8 méter széles keresztirányú utat;

c) a 15 méternél nem szélesebb helyiségben 1,2 méter, a 10 méternél nem szélesebb helyiségben 1 méter széles hosszirányú utat;

d) éghető anyag zárttéri raktározásánál, tárolásánál 5 méter tárolási magasságig 1,8 méter, nagyobb tárolási magasság esetén 3 méter széles hosszirányú, s azon keresztirányban 25 méterenként 1 méter széles utat;

e) a hűtőházak hűtött tereiben, valamint az állványos vagy rakodólapos raktározás esetén a technológia szerinti utat.

(2) A létesítmény közlekedési, tűzoltási felvonulási útvonalait, területeit, valamint vízszerségi helyekhez vezető útjait állandóan szabadon és olyan állapotban kell tartani, amely alkalmas a tűzoltó gépjárművek közlekedésére és működtetésére.

(3) Az építményben, helyiségben és szabadterén a villamos berendezés kapcsolóját, a közmű nyitó- és zárószerkezetét, a tűzjelző kézi jelzésadókat, a nyomásfokozó szivattyút, valamint hő- és füstelvezető kezelőszerkezetét, nyílásait, továbbá a tűzvédelmi berendezést, felszerelést és készüléket eltorlaszolni, a közlekedési utakat, ajtókat és a kiürítési utakat leszűkíteni még átmenetileg sem szabad.

(4) Az üzemi és tároló helyiségekben — a 400 m²-nél kisebb alapterületű helyiség és az állványos raktározás kivételével — a 2,4 méteres és az ennél szélesebb utak széleit jól láthatóan meg kell jelölni. Nem kell megjelölni azokat az utakat, amelyeket falsík, beépített gépsorok és berendezések határolnak.

Kiürítés

24. §

(1) Az építményt úgy kell kialakítani, hogy tűz vagy robbanás esetén az ott tartózkodók eltávozhassanak, illetve eltávolíthatók legyenek.

(2) Az eltávozást a szabadba — átmenetileg —, védett tűzszakaszba, füstmentes lépcsőházba, a tetőfödémre, illetve a tűzvédelmi hatóság engedélyével erre a célra kijelölt térbe kell biztosítani.

(3) A helyiség, a tűszakasz és az építmény kiürítési útvonalait, valamint az azokon elhelyezett kijáratokat — a kiürítési idő alapulvételével — nemzeti szabványban foglalt számítás alapján kell méretezni.

25. §

(1) A vészlétrát (kilépőt), a vészhágcst, valamint a kiürítés célját szolgáló egyéb szerkezetet nemzeti szabványban meghatározottak szerint kell létesíteni.

(2) A vészlétra (kilépő) és a vészhágcso teherbírását, műszaki állapotát nemzeti szabványban meghatározottak szerint kell ellenőrizni, a tapasztalt hiányosságokat meg kell szüntetni.

Kémény, füstcsatorna és füstelvezetés

26. §

(1) A kéményt, a kéménytoldót, a füstcsatornát és a technológiai berendezés egyéb égéstermék-elvezetőjét nemzeti szabvány szerint nem éghető anyagból és úgy kell kialakítani, hogy az gyújtási veszélyt ne jelenthessen.

(2) Gázüzemű tüzelő-, fűtőberendezésekhez, ha azoknak a füstgáz hőmérséklete nem haladja meg a 200 °C-ot, nem éghető anyagú kéménybe legalább nehezen éghető anyagú béléscsövet szabad elhelyezni.

(3) Olyan kéményt nem szabad használni, amelynek falába éghető anyagú épületszerkezet van beépítve, amelynek műszaki állapota nem megfelelő, amelynél a jogszabály, nemzeti szabvány szerinti vizsgálatot és tisztítást nem végeztek el.

(4) Gázüzemű fűtőberendezést csak olyan kéményhez szabad csatlakoztatni, amely arra megfelelő minősítéssel rendelkezik.

(5) A kémény használaton kívüli bekötő és tisztító nyílását nem éghető anyaggal hézagmentesen lezárva kell tartani.

(6) A koromzsák és a tisztító ajtót állandóan zárt állapotban kell tartani.

27. §

(1) Füstelvezetésre csak jól összeillesztett, nem éghető anyagú, az égéstermék legmagasabb hőmérsékletén is megfelelő szilárdságú füstcsövet szabad használni.

(2) A füstcsövet 1,5 méterenként, de legalább egy helyen, fémbilincssel az épületszerkezethez kell rögzíteni, és a kéménybe jól illesztetten (hézagmentesen) kell csatlakoztatni. A füstcső és a rögzítőbilinc a környezetére gyújtási veszélyt nem jelenthet.

(3) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségen füstcsövet átvezetni nem szabad.

(4) Az égéstermék elvezetéséről úgy kell gondoskodni, hogy az gyújtási veszélyt ne okozhasson.

V. Fejezet

*Az épületgépészet létesítésére és használatára vonatkozó tűzvédelmi szabályok**Tüzelő-, fűtőberendezések*

28. §

(1) Az égéstermék-elvezetővel rendelkező tüzelő- és fűtőberendezés csak a teljesítményének megfelelő, illetőleg arra méretezett kéményhez csatlakoztatható.

(2) Az építményben, helyiségben csak olyan fűtési rendszer létesíthető, illetőleg használható, amely rendeltetésszerű működése során nem okoz tüzet vagy robbanást.

29. §

(1) Csak engedélyezett típusú, kifogástalan műszaki állapotú tüzelő- és fűtőberendezést szabad használni.

(2) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó veszélyességi övezetben, helyiségben, szabadtéren, építményben nyílt lánggal, illetőleg izzással vagy veszélyes felmelegedéssel üzemelő berendezés (pl. kazán) — a tevékenységet kiszolgáló technológiai berendezés kivételével — nem helyezhető el. Technológiai tüzelőberendezés létesítése esetén a tűz vagy robbanás keletkezésének lehetőségét megfelelő biztonsági berendezéssel kell megakadályozni.

(3) Az éghető gázzal és az éghető folyadékkal üzemeltetett tüzelő-, illetőleg fűtőberendezés, készülék működtetése alatt a nemzeti szabványban meghatározott kezelési osztálynak megfelelő felügyeletről kell gondoskodni.

(4) A tüzelő-, fűtőberendezés felügyeletét csak a berendezés működését ismerő és arra alkalmas személyre szabad bízni.

(5) A szilárd tüzelőanyag-üzemelésű tüzelő- és fűtőberendezést csak szilárd tüzelő- vagy engedélyezett begyűjtő anyaggal szabad begyűjtani és üzemeltetni.

30. §

(1) A tüzelő- és a fűtőberendezés, az égéstermék-elvezető, valamint a környezetében levő éghető anyag között olyan távolságot kell megtartani, illetve olyan hőszigetelést kell alkalmazni, hogy az éghető anyag felüle-

tén mért hőmérséklet a legnagyobb hőterheléssel való üzemeltetés mellett se jelenthessen az éghető anyagra gyújtási veszélyt.

(2) A gyártó, illetve külföldi termékek esetében a forgalomba hozó a fogyasztók részére köteles meghatározni a tüzelő-, a fűtő- és a hozzá csatlakozó hőhasznosító berendezés használatára és karbantartására vonatkozó tűzvédelmi követelményeket, valamint — az (1) bekezdésre figyelemmel — a berendezéstől megtartandó távolságokat. Az üzemeltető, illetve a berendezés kezelésével megbízott köteles a használati (kezelési) utasításban foglaltakat megtartani, a berendezést annak megfelelően üzemeltetni.

31. §

(1) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó anyagot, valamint az éghető folyadékot a központi fűtőberendezés vezetékétől és fűtőtéstétől 1 méter távolságon belül nem szabad elhelyezni.

(2) Éghető padozatú vagy padlóburkolatú helyiségben a szilárd tüzelőanyaggal üzemeltetett tüzelőberendezés ajtaja elé olyan nem éghető anyagú parázsfelfogót kell elhelyezni, amely biztosítja, hogy a kihulló vagy kipattanó parázs (szikra) ne juthasson az éghető padozatra, illetőleg az a tüzelőberendezés környezetében elhelyezett éghető anyagra gyújtási veszélyt ne jelentsen. Ha a „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségben a tüzelőberendezés 5 méteres körzetében a tevékenység során éghető hulladék keletkezik vagy ott előfordulhat, a szilárd tüzelőanyaggal üzemelő tüzelőberendezés alá, annak függőleges vetületét legalább 0,3 méterrel meghaladó, vízzel telt tálcát kell elhelyezni.

(3) Kokszkosaras szárítókályha és az éghető anyag között legalább 2 méter távolságot kell tartani.

(4) Éghető padozatú helyiségben a kokszkosaras szárítókályhát nem éghető, megfelelő hőszigetelő anyagra kell helyezni úgy, hogy az a kályha függőleges vetületét legalább 0,5 méterrel meghaladja.

32. §

(1) A munkahelyen a munka befejezésekor az égésbiztosítás nélküli gáz- és olajtüzelésű berendezésben a tüzelést meg kell szüntetni, a vaskályhákban pedig a tüzet el kell oltani és a salakot el kell távolítani. Cserépkályhában a tüzelést a munka befejezése előtt 2 órával meg kell szüntetni és a kályhaajtót a helyiség elhagyásakor le kell zárni. A munkahely elhagyása előtt meg kell győződni a fűtőberendezés veszélytelenségéről.

(2) Salakot és hamut csak teljesen lehűtött állapotban, erre a célra szolgáló edénybe, a kijelölt salaktárolóba, illetőleg a kijelölt egyéb helyre szabad kiönteni.

Szellőztetés

33. §

(1) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségben és veszélyességi övezetben a szellőzés lehetőségét biztosítani kell.

(2) Mesterséges szellőzés esetén olyan szellőztető berendezést kell használni, hogy annak bekapcsolásakor, illetőleg üzemeltetés közben gyújtószikra ne keletkezzen, és a berendezésen keresztül külső gyújtóforrás gyújtási veszélyt ne jelentsen.

(3) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó veszélyességi övezetben, helyiségben tevékenység csak hatékony szellőztetés mellett végezhető.

(4) Jogszabályban, nemzeti szabványban vagy a tűzvédelmi hatóság által megállapított esetekben olyan automatikus észlelő- és jelzőberendezést kell alkalmazni, amely az alsó éghetőségi határkoncentráció 20%-ának elérésekor jelzést ad, továbbá az alsó éghetőségi határkoncentráció 40%-ának elérésekor a szükséges beavatkozásokat (pl. vésszellőzés indítása, technológia leállítása stb.) elvégzi.

(5) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségben vagy annak veszélyességi övezetében recirkulációs szellőztetés nem alkalmazható.

34. §

(1) A tűszakaszon belül, más helyiségen is átvezetett szellőzőcsatornát legalább nehezen éghető anyagból kell készíteni, kivéve az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségeket, ahol azok csak nem éghető anyagúak lehetnek.

(2) A szennyezett levegő kivezetési helyét úgy kell kialakítani, hogy az a környezetét ne veszélyeztesse.

(3) Éghető anyag elszívása esetén a porkamra, ülepítő csak nem éghető anyagból alakítható ki.

(4) Az „A” — „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó veszélyességi övezetek, helyiségek szellőztető berendezéseit (csatornát, porkamrát és ülepítőt) rendszeresen tisztítani kell.

(5) A szellőztető rendszer nyílásait eltorlaszolni nem szabad.

(6) Szellőztetésre a hő- és füstelvezetők is igénybe vehetők.

Hő- és füstelvezetés

35. §

(1) Huzamos emberi tartózkodásra igénybe vett ipari üzemek, műhelyek, továbbá tárolási épületek, áruházak, kiállítási csarnokok és a nagy forgalmú épületek 1600 m²-nél nagyobb alapterületű helyiségeiben, továbbá ott, ahol azt jogszabály, nemzeti szabvány előírja, a tüzesetek során keletkező hő és füst elvezetéséről gondoskodni kell.

(2) A hő- és füstelvezetést nemzeti szabvány szerint kell kialakítani és felülvizsgálni, a tapasztalt hiányosságokat meg kell szüntetni.

(3) Hő- és füstelvezetésre a helyiség szellőztető berendezése is figyelembe vehető, ha működése a tűz idején is biztosítható.

Csatornahálózat

36. §

(1) Éghető gázt, gőzt vagy folyadékot, valamint az ilyen anyagot oldott állapotban tartalmazó szennyvizet, illetőleg vízzel vegyi reakcióba lépő és éghető gázt fejlesztő anyagot a közcsonnába vagy a szikkasztóba bevezetni nem szabad.

(2) Abban a létesítményben, ahol a szenny- és csapadékvíz éghető folyadékot (gázt, gőzt) tartalmazhat, a csatornahálózatot berobbanás ellen — az üzemeltetés zavartalanságának biztosításával — vízzárral szakaszokra kell bontani.

Gépi berendezés

37. §

(1) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba sorolt veszélyességi övezetben csak robbanásbiztos erő- és munkagépet, készüléket, eszközt szabad elhelyezni, illetőleg használni.

(2) A „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó szabadtéren, helyiségben, illetőleg építményben, csak olyan erő- és munkagépet szabad elhelyezni, használni, amely környezetére gyújtási veszélyt nem jelent.

(3) A talajszint alatti helyiségben, illetőleg térben, ahol a 0,8-nál nagyobb relatív sűrűségű tűz- vagy robbanásveszélyes gáz vagy gőz jelenlétével lehet számolni, csak olyan gép és berendezés, eszköz helyezhető el, amely a környezetére tűz-, illetőleg robbanásveszélyt nem jelent.

(4) Azoknál a gépeknél, amelyeknél a hőfejlődés vagy a nyomás emelkedése tüzet vagy robbanást idézhet elő, a technológiai szabályozó berendezéseken túl olyan korlátozó berendezést kell alkalmazni, amely a gép működését, illetve a hőmérséklet vagy nyomás további emelkedését — technológiai utasításban meghatározott biztonsági határérték elérésekor — megszünteti.

(5) Ha a gépbe jutó idegen anyag tüzet vagy robbanást okozhat, gondoskodni kell a bejutás megakadályozásáról.

(6) A forgó, súrlódó gépalkatrésznél és tengelynél tűzveszélyt jelentő felmelegedést meg kell előzni.

(7) A tűzveszélyes gépeket a gyártó — külföldi termék esetében —, a forgalomba hozó a biztonságos használatra vonatkozó technológiai, illetőleg kezelési utasítással köteles ellátni.

Világító berendezés

38. §

(1) Az „A” — „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó veszélyességi övezetben, helyiségben, szabadtéren, építményben robbanást nem okozó, a „C” — „E” tűzveszélyességi osztályba tartozó veszélyességi övezetben, helyiségben, szabadtéren, építményben a környezetére gyújtási veszélyt nem jelentő világítás használható.

(2) A világító berendezést, eszközt úgy kell elhelyezni, rögzíteni és használni, hogy az a környezetére tűzveszélyt ne jelentsen.

(3) Villamos világítást nemzeti szabványok szerint kell létesíteni és használni.

(4) Az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó építményben, valamint nagy forgalmú és tömegtartózkodásra szolgáló helyiségben, szabadtéren és építményben, továbbá ahol azt jogszabály, nemzeti szabvány vagy a tűzvédelmi hatóság előírja, biztonsági és irányfény-világítást kell létesíteni.

Villamos berendezés

39. §

(1) A létesítmény, építmény villamos berendezéseit nemzeti szabványok szerint kell létesíteni, használni és felülvizsgálni.

(2) Az építmény villamos berendezését központilag és szakaszosan is leválaszthatóan kell kialakítani. Lakóépületben megengedett a főkapcsoló nélküli kialakítás, ha egy helyen csoportosítottan minden áramkör külön leválasztó kapcsolóval lekapcsolható.

(3) A biztonsági berendezéshez és világításhoz, továbbá a térvilágításhoz külön leválasztó főkapcsolót kell létesíteni.

(4) A villamos berendezés és az éghető anyag között olyan távolságot kell megtartani, vagy olyan hőszigetelést kell alkalmazni, hogy az az éghető anyagra gyújtási veszélyt ne jelentsen.

(5) A csoportosan elhelyezett villamos kapcsolók és biztosítékok rendeltetését, továbbá ezen kapcsolók ki- és bekapcsolt helyzetét meg kell jelölni.

(6) A villamos gépet, berendezést és egyéb készüléket a tevékenység befejezése után ki kell kapcsolni, használaton

kívül helyezésük esetén a villamos hálózatról le kell választani.

(7) A villamos berendezést, ha jogszabály, illetve nemzeti szabvány másként nem rendelkezik

a) az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségben, szabadtéren legalább háromévenként,

b) a „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségben, szabadtéren legalább hatévenként,

c) a „D” és „E” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségben, szabadtéren legalább kilencévenként

tűzvédelmi szempontból felül kell vizsgáltatni, és a tapasztalt hiányosságokat meg kell szüntetni.

Villám és sztatikus feltöltődés elleni védelem

40. §

(1) Villám elleni védelmet kell biztosítani az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó építménynél, valamint ott, ahol azt jogszabály, nemzeti szabvány előírja.

(2) A villámvédelmi berendezést nemzeti szabványok szerint kell létesíteni és felülvizsgálni.

(3) A villámvédelmi berendezést, ha jogszabály, illetve nemzeti szabvány másként nem rendelkezik

a) az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó építményben és szabadtéren legalább háromévenként,

b) a „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó építményben és szabadtéren legalább hatévenként,

c) a „D” és „E” tűzveszélyességi osztályba tartozó építményben és szabadtéren legalább kilencévenként

tűzvédelmi szempontból felül kell vizsgáltatni, és a tapasztalt hiányosságokat meg kell szüntetni.

(4) Azoknál az épületeknél, szabadtereknél, technológiai folyamatoknál, illetve berendezéseknél, ahol a sztatikus feltöltődés tüzet vagy robbanást okozhat, a megfelelő védelemről nemzeti szabvány szerint kell gondoskodni.

VI. Fejezet

A tűzvédelmi berendezés létesítésére és használatára vonatkozó tűzvédelmi szabályok

Tűzjelző és -oltó berendezés

41. §

A nyilvános távbeszélő készülékek mellett, továbbá a távbeszélő alközpontokban — ennek hiányában a létesítmények fővonalú távbeszélő készülékei mellett — a tűzoltóság hívószámát jól láthatóan fel kell tüntetni.

42. §

(1) A tűz észlelésére, jelzésére, oltására nemzeti szabványnak megfelelő beépített tűzjelző, tűzoltó berendezést kell létesíteni az olyan berendezéseknél, helyiségekben és építményekben, ahol azt jogszabály, nemzeti szabvány, illetve — a tűz- vagy robbanásveszélyre, illetőleg a rendelkezésre tekintettel — a tűzvédelmi hatóság előírja.

(2) Az (1) bekezdésben előírt tűzjelző és/vagy -oltó berendezés létesítésére készített műszaki tervdokumentációt, továbbá a telepítést követően a berendezések használatbavételét a tűzvédelmi hatósággal engedélyeztetni kell.

(3) Tűzvédelmi berendezés tervezését az országos parancsnokság által nyilvántartott, tűzvédelmi szakvizsgával rendelkező személy végezheti.

(4) A létesített tűzjelző és/vagy -oltó berendezés feleljen meg a jogszabály, nemzeti szabvány előírásainak.

(5) Vagyonvédelmi berendezés tűzjelzés céljára csak ott létesíthető, ahol a beépített tűzjelző berendezés alkalmazását jogszabály, nemzeti szabvány vagy tűzvédelmi hatóság nem írja elő.

43. §

(1) Abban a helyiségben, ahol a tűzjelző központot vagy annak kezelő/kijelző egységét elhelyezték — a jelzéseit automatikusan a tűzoltósághoz továbbító központok kivételével — legalább egy, a tűzjelzésre és a berendezés kezelésére kioktatott személynek kell állandóan tartózkodnia.

(2) A tűzjelző központ jelzései átjelzéssel olyan helyre is továbbíthatók, ahol állandó felügyelet van, (pl. rendőrség, diszpécierszolgálat) és onnan a tűzjelzés továbbításának lehetősége közvetlenül biztosított.

(3) A tűzjelző berendezéshez tartozó jelzésadók, érzékelők helyeiről nyilvántartást kell készíteni és azt tűzjelző központnál, vagy annak kezelő/kijelző egységénél ki kell függeszteni, kivéve azokat a központokat, amelyek jelzéskor megjelenítik a jelzésadó, érzékelő helyét.

44. §

(1) A beépített habbal oltó berendezés oltóanyag-kiömlő nyílása és a védendő anyag között az oltóanyag bejutása érdekében megfelelő távolságot kell szabadon hagyni.

(2) Nagy habkiadóságú habbal oltó berendezés alkalmazása esetén a védett tűzszakaszokban elhelyezendő berendezések számát úgy kell megállapítani, hogy a habbal oltók működésének kezdetétől számítva legfeljebb 5 perc alatt a tűzszakasz teljes térfogata feltölthető legyen.

(3) A kézi indítású habfejlesztő berendezés vagy a mobil habbal oltó felszerelés számára a tűzszakasz külső határoló falain megfelelően kialakított nyílást kell biztosítani.

(4) Az egészségre káros hatású oltóanyaggal működő, illetve a teljes légtér elárasztására tervezett berendezéseknek emberek tartózkodására szolgáló helyiségbe történő beépítése esetén olyan riasztóberendezést kell létesíteni, amely az oltóberendezés működésbe lépése előtt — a nemzeti szabványban meghatározott kiürítési időt is számításba véve — figyelmeztető jelzést ad.

45. §

(1) A tűzjelző készüléket, beépített tűzjelző, valamint tűzoltó berendezést állandóan üzemképes állapotban kell tartani, annak meghibásodását a hivatásos önkormányzati, illetőleg az önkéntes tűzoltóságunknak be kell jelenteni.

(2) A beépített tűzvédelmi berendezéseket jogszabályban, nemzeti szabványokban foglaltak, ezek hiányában a gyártási vagy forgalmazási engedély szerint kell ellenőrizni és karbantartani.

Oltóvíz

46. §

(1) Tűzoltás céljára a településen és a létesítményeknél az (5) bekezdésben meghatározott oltóvíz-intenzitást kell biztosítani.

(2) Az oltóvizet, ha nemzeti szabvány szerint meghatározott számított, vagy normatív tűzterhelés

- legfeljebb 400 MJ/m², legalább egy órán,
- 400 MJ/m²-nél nagyobb, de legfeljebb 800 MJ/m², legalább másfél órán,
- 800 MJ/m² felett pedig legalább két órán keresztül kell folyamatosan biztosítani.

(3) Időszakos vízszerezési lehetőség nem vehető oltóvíz-ként figyelembe.

(4) A településen és a létesítményben a mértékadó tűzszakasz területére meghatározott vízmennyiséget kell biztosítani.

(5) A szükséges oltóvíz-intenzitást a mértékadó tűzszakasz alapterülete alapján a következők szerint kell meghatározni:

Mértékadó tűzszakasz terület (m ²)	Szükséges oltóvíz-intenzitás (liter/min)
— 0-tól 50-ig	—
— nagyobb, mint 50, de legfeljebb 150	600

Mértékadó tűzszakasz terület (m ²)	Szükséges oltóvíz-intenzitás (liter/min)
— nagyobb, mint 150, de legfeljebb 300	900
— nagyobb, mint 300, de legfeljebb 500	1200
— nagyobb, mint 500, de legfeljebb 800	1500
— nagyobb, mint 800, de legfeljebb 1 200	1800
— nagyobb, mint 1 200, de legfeljebb 1 600	2100
— nagyobb, mint 1 600, de legfeljebb 2 000	2400
— nagyobb, mint 2 000, de legfeljebb 2 500	2700
— nagyobb, mint 2 500, de legfeljebb 3 200	3000
— nagyobb, mint 3 200, de legfeljebb 3 900	3300
— nagyobb, mint 3 900, de legfeljebb 4 600	3600
— nagyobb, mint 4 600, de legfeljebb 5 400	3900
— nagyobb, mint 5 400, de legfeljebb 6 200	4200
— nagyobb, mint 6 200, de legfeljebb 7 200	4500
— nagyobb, mint 7 200, de legfeljebb 8 200	4800
— nagyobb, mint 8 200, de legfeljebb 9 200	5100
— nagyobb, mint 9 200, de legfeljebb 10 400	5400
— nagyobb, mint 10 400, de legfeljebb 12 000	5700
— nagyobb, mint 12 000	6000

(6) Az I—III. tűzállósági fokozatú épületeknél a mértékadó tűzszakasz terület, amennyiben abban a szintek száma:

- 2—5 30%-kal,
- 6—11 40%-kal,
- 11 felett 50%-kal

csökkentett területtel vehető figyelembe.

(7) Az 1200 m²-nél nagyobb alapterületű állattartási épületeknél a szükséges oltóvíz-intenzitás 1800 liter/min.

(8) A település és a létesítmény közös vízellátási rendszere esetén a vízvezeték-hálózatot úgy kell méretezni, hogy az a településen a kommunális átlagos, a létesítményben pedig a technológiai víz mellett a meghatározott oltóvízmennyiséget egyidejűleg biztosítsa.

(9) Település, illetve létesítmény létesítése vagy bővítése esetén az oltóvizet az egyes szakaszok használatbavételével egyidejűleg kell biztosítani.

(10) Az oltóvíz szomszédos létesítményeknél — megálapodás esetén — közösen is biztosítható.

(11) A vízszerezési helyet úgy kell kialakítani, hogy az tűzoltó gépjárművel mindenkor megközelíthető, az oltóvíz akadálytalanul kivethető legyen.

47. §

(1) A településen és a létesítményben az oltóvizet is biztosító vízvezeték-hálózat belső átmérőjét az oltóvíz-intenzitás és a kifolyási nyomásigény alapján, valamint a közműrendszer kialakítását figyelembe véve kell méretezni. Egyirányú táplálás esetén a vezeték legalább NA 100, körvezeték esetén pedig legalább NA 80 legyen.

(2) A tűzvédelmi hatóság engedélyével az oltóvizet biztosító vízvezeték-hálózat az (1) bekezdéstől eltérően méretezhető azon az 1000 főnél kevesebb állandó lakosú településen

a) amelyben vagy azon kívül, de annak minden védendő építményétől, illetve szabadterétől 500 méteres távolságon belül oltóvízellátásra figyelembe vehető — a település mértékadó tűzszakasz területének megfelelő mennyiségű vizet biztosító — természetes vagy mesterséges víznyerő hely van;

b) amelyben a település mértékadó tűzszakasz területének megfelelő oltóvíz-intenzitást más műszaki megoldásokkal (pl. víztároló) biztosítják.

(3) A vízmű magas, illetőleg mély tárolójánál a tűzoltó gépjármű részére NA 100 belső átmérőjű, műszakilag és a vonatkozó nemzeti szabványnak megfelelő kialakítású, A-jelű (NA 100) csonkkapoccsal és kupakkapoccsal ellátott csatlakozó helyet kell kialakítani. Térszint feletti tároló esetén a csatlakozó helyet vízszintesre, a talajszinttől 0,8 méter magasságban kell kialakítani.

48. §

(1) Az oltóvizet szállító vízvezeték-hálózatban a vízkivétel szempontjából legkedvezőtlenebb tűzcsapnál 200 mm²-es kiáramlási keresztmetszetenél:

a) legalább 400 kPa (4 bar) kifolyási nyomást kell biztosítani az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó létesítményekben;

b) legalább 300 kPa (3 bar) kifolyási nyomást kell biztosítani a „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó létesítményekben;

c) legalább 200 kPa (2 bar) kifolyási nyomást kell biztosítani:

— a fali tűzcsapoknál, és

— a „D” és „E” tűzveszélyességi osztályba tartozó nem mezőgazdasági létesítményekben.

(2) A Szabályzat hatálybalépése előtt létesített mezőgazdasági létesítményekben és azok fali tűzcsapjainál 100 kPa (1 bar) kifolyási nyomást kell biztosítani a „D” és „E” tűzveszélyességi osztályba tartozó építményekben.

(3) Az éghető folyadékot feldolgozó finomítóknál, valamint az „A” — „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó éghető folyadékot, 1000 m³-nél nagyobb tárolási egységekben tároló tartálytelepeken, valamint azon gáztároló esetében, ahol a nyomás alatti vagy mélyhűtött „A” — „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó gázt tároló tartály befogadóképessége meghaladja a 200 tonnát, olyan oltóvízvezeték-hálózatot kell létesíteni, amely a vízkivétel szempontjából a legkedvezőtlenebb tűzcsapnál legalább 1200 kPa (12 bar) kifolyási nyomást biztosít.

49. §

(1) A településen és a létesítményben — a 47. § (2) bekezdésében foglaltak kivételével — az oltóvizet vezetékes vízellátás létesítése esetén föld feletti tűzcsapokkal kell biztosítani.

(2) A tűzcsapok, valamint szerelvényeik és tartozékaik feleljenek meg a vonatkozó nemzeti szabványokban foglaltaknak.

(3) A tűzcsapok telepítési helyét a hivatásos önkormányzati tűzoltósággal egyeztetni kell.

(4) A létesítményben annyi tűzcsapot kell létesíteni, hogy az oltáshoz szükséges vízmennyiség egy időben kivethető legyen. A tűzcsapokat szerelvénnel kell ellátni.

(5) A tűzcsapokat a védendő szabadtéri éghető anyag tároló területétől, építménytől a megközelítési útvonalon mérten 100 m-nél távolabb és — a tűzcsapcsoportok kivételével — egymáshoz 5 m-nél közelebb elhelyezni nem szabad.

(6) A létesítményben nem szükséges tűzcsapokat létesíteni, ha a szomszédos létesítmény vagy a közterület tűzcsapjai az oltáshoz szükséges vízmennyiséget biztosítják és az (5) bekezdés követelményei is teljesülnek.

(7) A tűzcsapokat állandóan hozzáférhetően kell tartani, azokat eltorlaszolni még ideiglenesen sem szabad.

(8) A tűzcsapoknál a tűzoltó gépjárművek részére úgy kell felállási helyet biztosítani, hogy azok mellett legalább egy nyomsávú közlekedési út szabadon maradjon.

50. §

(1) Vezetékes vízellátás esetén a 49. §-ban meghatározottakon túl — kivéve a középmagas vagy magasépületnek nem minősülő lakóépületeket és a (2) bekezdés-

ben meghatározott építményeket — fali tűzcsapot is kell létesíteni:

- a) ahol azt jogszabály vagy nemzeti szabvány előírja;
- b) a vonatkozó nemzeti szabvány hatálya alá nem tartozó középmagas és magas épületekben szintenként
 - az „A” tűzveszélyességi osztályba tartozó 200 m²-nél,
 - a „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó 300 m²-nél,
 - a „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó 500 m²-nél,
 - a „D” tűzveszélyességi osztályba tartozó 1000 m²-nél nagyobb alapterületű építményben.

(2) Nem szabad fali tűzcsapot létesíteni azokban az épületekben, ahol a víz használata életveszélyt, tüzet, robbanást okozhat, vagy a tűz terjedését elősegítheti.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott helyeken, továbbá ahol a víz nem alkalmas az építményben keletkező tűz oltására, a fali tűzcsap helyett az ott lévő anyag oltására alkalmas — a tűzvédelmi hatóság által meghatározott — tűzoltó berendezést, eszközt, készüléket, felszerelést, illetőleg anyagot kell a helyszínen készenlétben tartani.

(4) A fali tűzcsapok, valamint a (3) bekezdés szerint helyettük biztosított tűzoltó berendezés, eszköz, készülék, felszerelés, illetőleg anyag mennyiségét és helyét — ha azt jogszabály vagy nemzeti szabvány nem szabályozza — a tűzvédelmi hatóság határozza meg.

51. §

(1) Az oltóvíz biztosítására — ha az más módon nem oldható meg — önálló víztárolót (medencét, tartályt) kell létesíteni.

(2) A víztároló befogadóképessége nem lehet kisebb 50 m³-nél, alsó szintje pedig legfeljebb 7 méterrel lehet mélyebben a talajszintnél.

(3) A víztároló kivételi helyét tűzoltó gépjárművel megközelíthetően kell kialakítani.

(4) A víztároló és a védeni kívánt építmény, szabadterület közötti távolság nem haladhatja meg az 500 métert.

(5) Oltóvízként figyelembe vehető:

- a hűtőtorony vízmedencéjének vagy az egyéb, technológiai víznek — a tűzoltásra való felhasználás miatt — a technológiai berendezésben veszélyt nem előidéző,
- a település közüzemi vízműve víztárolójának tűzoltási célra biztosított vízmennyisége is.

52. §

(1) A tűzoltási célra figyelembe vehető 100 m³ alatti önálló víztárolót legalább egy, az ennél nagyobbakat pedig minden megkezdett 100 m³ térfogat után egy-egy szívócső-vezetékkel kell ellátni.

(2) A szívóvezeték belső átmérője legalább NA 100 legyen, alsó végződését szűrővel, felső vízszintes irányú végződését pedig szabványos A-jelű (NA 100) csonkkapocccsal és kupakkapocccsal kell ellátni.

(3) A szívócsővezetéseket egymástól legalább 5 m távolságra kell elhelyezni.

53. §

(1) Oltóvízként számításba vehetők azok a nem időszakos természetes felszíni vizek (pl. folyók, patakok, tavak) is, amelyek a védendő építménytől 500 méternél nincsenek nagyobb távolságra.

(2) A vízszervezési helyet úgy kell kiépíteni, hogy az tűzoltó gépjárművel mindenkor megközelíthető és az oltóvíz — a vízállástól függetlenül — mindig akadálytalanul kiemelhető legyen.

54. §

(1) Az oltóvizet szolgáltató berendezések, valamint tartozékaik és szerelvényeik üzemképességéről, karbantartásáról, továbbá fagy elleni védelméről a fenntartónak kell gondoskodnia.

(2) A tűzoltó vízforrásokat, valamint azok szerelvényeit és tartozékait nemzeti szabvány szerint kell felülvizsgálni, illetve karbantartani.

(3) A tűzoltó vízforrásokat nemzeti szabványnak megfelelő jelzőtáblával kell ellátni.

55. §

A tűzoltó berendezések, tűzoltó készülékek, felszerelések és egyéb technikai eszközök működéséhez szükséges oltó- és egyéb anyagokat biztosítani kell.

Tűzoltó készülék, felszerelés

56. §

(1) A létesítményekben a (2) bekezdésben foglalt kivételektől eltekintve legalább 1—1 db, az ott keletkező tűz oltására alkalmas — a vonatkozó jogszabályokban és nemzeti szabványokban foglalt követelményeket kielégítő — tűzoltó készüléket kell elhelyezni

a) az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiségekben, illetve veszélyességi övezetekben minden megkezdett 50 m² alapterület után;

b) az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó építmények, illetve szabadterek a) pont hatálya alá nem

eső részein — attól függően, hogy azok milyen tűzveszélyességi osztályúak — a c)—e) pontban foglaltak szerint;

c) a „C” tűzveszélyességi osztályba tartozó építmények, illetve szabadterek a) pont hatálya alá nem eső részein az — „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiség, valamint veszélyességi övezet területével csökkentett — alapterület minden megkezdett 200 m²-e után, de legalább szintenként;

d) a „D” tűzveszélyességi osztályba tartozó építmények, illetve szabadterek a) pont hatálya alá nem eső részein az — „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó helyiség, valamint veszélyességi övezet területével csökkentett — alapterület minden megkezdett 600 m²-e után, de legalább szintenként;

e) az „E” tűzveszélyességi osztályba tartozó építmények, illetve szabadterek a) pont hatálya alá nem eső részein szükség szerint.

(2) Ha jogszabály vagy nemzeti szabvány másként nem rendelkezik, nem kell tűzoltó készüléket elhelyezni a lakás céljára szolgáló építményekben és a hozzájuk tartozó szabad területeken, kivéve a lakóépületekben kialakított egyéb rendeltetésű (pl. kereskedelmi, iroda) helyiségeket, amelyek tekintetében — gazdálkodó, illetve rendeltetési egységenként — az (1) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni.

(3) Jogszabály vagy nemzeti szabvány, illetőleg a tűzvédelmi hatóság az (1) bekezdésben meghatározottakon túl további tűzoltó készülékek, illetőleg eszközök, felszerelések és anyagok elhelyezését is előírhatja.

(4) A tűzoltótechnikai eszközt, felszerelést jól láthatóan, könnyen hozzáférhetően, a veszélyeztetett hely közelében kell elhelyezni, és állandóan használható, üzemképes állapotban kell tartani, a rendeltetésétől eltérő célra használni csak külön jogszabályban meghatározottak szerint szabad.

(5) A tűzoltó berendezést, készüléket, eszközt, felszerelést és anyagot jogszabály, illetve nemzeti szabvány előírásai szerint, azok hiányában félévenként kell ellenőrizni. Ha a tűzoltó készülék, felszerelés előírt időszakos ellenőrzését nem hajtották végre akkor az nem tekinthető üzemképesnek.

VII. Fejezet

Egyes létesítmények és járművek használatára vonatkozó tűzvédelmi szabályok

Lakó- és szállásépületek

57. §

(1) A kétszintesnél magasabb és tíznél több lakást (üdülőegységet) magában foglaló lakóegységnél (üdülőegységnél) az épület tulajdonosa, kezelője, közös képviselője,

intéző bizottság elnöke, használója írásban köteles kidolgozni az épületre vonatkozó tűzvédelmi használati szabályokat, előírásokat, a lakók riasztásának, a menekülésnek a lehetséges módozatait, a felszerelt tűzvédelmi eszközök használatára vonatkozó előírásokat, valamint köteles gondoskodni ezek megismertetéséről, megtartásáról és megtartatásáról.

(2) Lakó- és szállásépületben a főrendeltetéshez alkalmoszerűen kapcsolódó tevékenységeken túlmenően „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó tevékenységet folytatni nem szabad.

(3) Az épületben, illetőleg helyiségeiben nem szabad éghető anyagot olyan mennyiségben és módon tárolni, illetőleg azzal olyan tevékenységet folytatni, továbbá olyan tűzveszélyes cselekményt végezni, amely az épület, illetőleg helyiségeinek rendeltetészerű használatától eltér, tüzet vagy robbanást okozhat.

(4) A lakásban, üdülőegységben az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó éghető folyadékból legfeljebb 20 liter, a „C” — „D” tűzveszélyességi osztályba tartozó éghető folyadékból nemzeti szabványban meghatározott, annak hiányában legfeljebb 60 liter mennyiség tárolható.

Közösségi létesítmények, kiállítás, vásár

58. §

A művelődési, a sport-, az oktatási létesítményekben, helyiségekben esetenként nem az eredeti rendeltetésnek megfelelő rendezvényekre (vásár, bemutató, kiállítás stb.), illetőleg az 500 főnél nagyobb befogadóképességű nem művelődési és sportlétesítményben, helyiségben tartott alkalmoszerű kulturális és sportrendezvényekre (színi, zenekari, cirkuszi előadás, táncos összejövetel, disco, koncert stb.) a vonatkozó tűzvédelmi előírásokat, biztonsági intézkedéseket a rendezvény szervezője, rendezője köteles írásban meghatározni.

59. §

Az ipari, a kereskedelmi, illetve mezőgazdasági vásár területén biztosítani kell a tűzoltójárművek közlekedéséhez szükséges utat. A létesítmények kiürítési útvonalait és kijáratait — a várható legnagyobb látogatási létszám figyelembevételével, számítás alapján kell méretezni. A rendező szervnek a létesítményekre és szabadterre elrendezési tervet kell készíteni, s azt előzetesen, tájékoztatás céljából az illetékes hivatásos önkormányzati tűzoltó-parancsnokságnak meg kell küldeni.

Járművek

60. §

(1) A gyártó, külföldről történő beszerzés esetén a forgalomba hozó, illetőleg az üzemben tartó köteles gondoskodni arról, hogy a jármű olyan műszaki kivitelben készüljön, illetőleg olyan állapotban üzemeljen, hogy rendeltetésszerű használata esetén tűz vagy robbanás ne keletkezhesen.

(2) A járműre vonatkozó tűzvédelmi szabályok megtartásáért az üzemben tartó, illetőleg a jármű vezetője a felelős.

(3) A forgalomba hozó, illetőleg az üzemben tartó a külön jogszabályban meghatározott járműveket az ott megállapított típusú, nagyságú és számú tűzoltó készülékkel köteles ellátni.

(4) A tűzoltó készüléket a járművön a vonatkozó jogszabály szerint kell elhelyezni úgy, hogy állandóan hozzáférhető, vontatás esetén a vontató és a szállítmány tűzvédelmére egyaránt felhasználható legyen.

61. §

(1) A járművek jogszabályban meghatározott időszakos műszaki felülvizsgálata során a vizsgálatot végző szervnek a vonatkozó általános tűzvédelmi követelmények érvényesülését is ellenőrizniük kell.

(2) Az éghető folyadékot vagy gázt szállító tartálykocsinál — minden töltés és lefejtés után közvetlenül — az üzemben tartó, illetve megbízottja köteles ellenőrizni és biztosítani a tartályok csepegés- és szivárgásmentességét.

(3) A jármű előmelegítésére csak olyan eszközt, anyagot szabad használni, amely tüzet vagy robbanást nem okozhat. Erre a célra nyílt lángot használni tilos.

(4) A járó motorú jármű üzemanyagtartályába üzemanyagot tölteni nem szabad.

(5) A jármű utasterében, csomagterében elhelyezett edénybe üzemanyag töltése tilos.

62. §

(1) A gépjárműtároló helyiséget és a tárolóhelyet úgy kell kialakítani és használni, hogy a gépjárművek — szükség esetén — gyorsan és biztonságosan eltávolíthatók legyenek.

(2) Több gépjármű tárolása esetén azokat úgy kell elhelyezni, hogy a gépjárművek ajtajai legalább az egyik oldalon teljes szélességükben nyithatók legyenek, az egymás mögött álló gépjárművek között pedig legalább 0,80 méter távolságot kell megtartani.

(3) Az éghető folyadékot és gázt szállító gépjárművet csak erre a célra létesített külön gépjárműtároló helyiségben vagy tárolóhelyen, illetőleg a más gépjárművektől elkülönítve szabad elhelyezni úgy, hogy azok bármelyike a többi gépjármű mozgatása nélkül kiállhasson. A jármű villamos berendezését feszültségmentesíteni kell.

(4) Gépjárművet középület kapualjában tárolni nem szabad, egyéb kapualjban csak úgy szabad elhelyezni, hogy a gépjármű egyik oldalán a közlekedésre legalább 2 méter széles út szabadon maradjon.

(5) Gépjárművet udvarban az ajtótól, ablaktól, kiürítésre, menekítésre szolgáló lépcsőtől legalább 2 méter távolságra szabad elhelyezni.

(6) Gépjárműtároló helyiségben vagy tárolóhelyen éghető folyadékot, éghető gázt — a gépjárműbe épített üzemanyagtartály kivételével — tárolni nem szabad. Üzemanyagot, éghető folyadékot, gázt lefejtani, illetőleg a gépjárművet üzemanyaggal feltölteni, tűzveszéllyel járó tevékenységet, továbbá a gázüzemanyag ellátó berendezésen javítást végezni tilos.

(7) A tisztán gázüzemű, a vegyes üzemű, illetőleg a kettős üzemű járművet tilos elhelyezni:

a) cseppfolyós (propán bután) üzemanyag esetén:

— talajszint alatti egyedi vagy több jármű tárolására alkalmas tárolókban,

— talajszint alatti parkolóknak, parkolóházakban,

— tömegtartózkodású vagy nagy forgalmú épületek alatti terekben,

— olyan járműtárolókban, amelyekben akna, vízzár nélküli csatornaszem, pincelejárát van, vagy amelyből talajszint alatti, illetőleg olyan helyiség nyílik, amelynek teljes levegőcseréje nem biztosított,

— ahol az átszellőzés el nem zárható módon nem biztosított;

b) sűrített földgáz üzemanyag esetén:

— tömegtartózkodású vagy nagy forgalmú épülethez közvetlenül csatlakozó zárt, át nem szellőzött terekben,

— ahol az átszellőzés el nem zárható módon nem biztosított;

c) a földszintesnél magasabb olyan építményben — kétszintes lakásokat tartalmazó egyemeletes lakóépületek kivételével — ahol az esetleges gázrobbanás a tartószerkezet összeomlását idézheti elő.

VIII. Fejezet

A mezőgazdaságra vonatkozó tűzvédelmi használati szabályok

Aratás

63. §

(1) A kalászos termény betakarítását lehetőleg a közút, illetőleg a vasútvonal mentén kell először elvégezni.

(2) A learatott kalászos terményt, szalmát a vasútvonal szélső vágányától és a vasútállomástól legalább 100 méter, a köztúttól legalább 25 méter távolságra szabad elhelyezni. Ha a távolságok nem tarthatók, akkor a kalászos terményt, a szalmát az aratással egyidejűleg, a szálas takarmányt pedig kiszáradáskor azonnal el kell szállítani. A vasút és a közút mentén az aratást követően legalább 3 méter széles védőszántást kell alkalmazni.

(3) Gabonatáblán dohányozni még a járművek, erő- és munkagépek vezető fülkéiben sem szabad.

(4) Az aratás idejére a gabonatáblától legalább 15 méterre éghető anyagtól és növényzettől mentes dohányzó helyet lehet kijelölni. A dohányzó helyen a dohánytermégyűjtéséhez és eloltásához megfelelő mennyiségű vizet tartalmazó edényt kell elhelyezni.

Szérű, rostnövénytároló, kazal

64. §

(1) A mezőn (határban) összerakott kazal, valamint a szérű és rostnövénytároló elhelyezésénél a szélső tárolási egység és a környező építményektől a következő tűztávolságot kell megtartani:

a) az „A” és „B” tűzveszélyességi osztályba tartozó építményektől legalább 200 métert;

b) a „C” — „E” tűzveszélyességi osztályba tartozó építményektől legalább 100 métert;

c) a vasúti vágányoktól és a vasútállomástól — a rostnövénytároló ipari vágányát kivéve — legalább 100 métert;

d) a köztúttól, erdőtől, lábön álló gabonától legalább 25 métert;

e) nagyfeszültségű, föld feletti villamos vezetéktől a legfelső villamos vezeték és talaj közötti távolság háromszorosát, de legalább 20 métert.

(2) Az állattartási telepeken a legfeljebb egy évre elegetendő alomszalma- és szalastakarmány-szükségletet üzemi tárolásnak kell tekinteni, és ezekre a 17. §-ban meghatározottakat kell alkalmazni.

(3) A szérűben csak kalászos terményt, szálas takarmányt és szalmát, a rostnövénytároló telepen pedig csak rostnövényt szabad elhelyezni.

(4) A szérűn és a rostnövénytárolón a kazlakat úgy kell elhelyezni, hogy a második sorban levő kazal az előző sorban levő két kazal közé kerüljön.

(5) A kazlak, valamint a sorok között a nagyobb kazal-magasság háromszorosát, de legalább 20 méter távolságot kell biztosítani.

(6) A mezőn (határban) összerakott szalastakarmány-, szalma-, rostnövény- stb. kazlakat, legalább 3 méter széles védőszántással kell körülvenni.

65. §

(1) A szérű és a rostnövénytároló területét az éghető hulladéktól, elszáradt gáztól stb. állandóan tisztán kell tartani.

(2) Dohányozni a szérű és a rostnövénytároló szélső tárolási egységétől, illetőleg a más helyen lévő kazaltól legalább 30 méter, tüzet rakni legalább 100 méter távolságra, a kijelölt helyen szabad. A tilalmakat a szérű és a rostnövénytároló bejáratainál táblákkal jelölni kell.

66. §

(1) A rostnövény osztályozása esetén egy időben legfeljebb 4 kazal, tárolási egység bontható meg.

(2) A rostnövényt kisátorozni csak a tárolón kívül és a szélső kazaltól 10 méteren túl szabad. A sátorozási területen minden megkezdett 10 000 m² alapterület után 10 méteres tűztávolságot kell biztosítani.

(3) A pozdorja kazal legnagyobb megengedett alapterületet 300 m². A kazlakat egymástól legalább 10 méter, rostkazaltól, épülettől legalább 20 méter távolságra szabad elhelyezni.

67. §

A tarló- és a növényi hulladékégetésének szabályai

(1) A tarlóégetés alkalomszerű tűzveszélyes tevékenység.

(2) A tervbe vett tarlóégetés helyét, időpontját és terjedelmét a megkezdés előtt legalább 24 órával az illetékes hivatásos önkormányzati tűzoltóságnak be kell jelenteni.

(3) A tarlóégetést a learatott gabonatáblákon úgy kell végrehajtani, hogy a tűzterjedés irányában a hasznos vad elmenekülhessen. A tarlónak minden oldalról egyidejűleg történő felgyújtása tilos. Az égetéshez csak a tarlómaradványok használhatók fel. A szalmát elégetéssel megsemmisíteni, lábön álló gabonatábla mellett tarlót égetni tilos.

(4) Kukoricatarló-égetésnél a (3) bekezdésben foglaltakat kell értelemszerűen alkalmazni.

(5) A cséplési hulladékokat, így pillangósvirágú magvak hulladékait és egyéb hulladékot, a fatisztogatás hulladékait (a továbbiakban: növényi hulladékok), a hernyófészkeket és az arankafoltokat — megfelelő tűzvédelmi óvórendszabályok betartásával — csak a helyszínen szabad elégetni.

(6) Tarló- vagy a növényi hulladékégetés csak úgy végezhető, hogy az a környezetére tűz- és robbanásveszélyt ne jelentsen.

Ennek érdekében

a) a tarlót, illetve az érintett szakaszokat az égetés megkezdése előtt legalább 3 méter szélességben körül kell szántani, és az adott területen az apró vadban okozható károk elkerülése érdekében vadriasztást kell végrehajtani. A fasorok, facsoportok védelmére a helyi adottságoknak megfelelő, de legalább 6 méteres védősávot kell szántással biztosítani;

b) a tarlóégetést 30 ha-nál nagyobb területen szakaszosan kell végezni, és csak az egyik szakasz felégetése után szabad a másik szakasz felégetéséhez hozzáfogni;

c) a tarlóégetés időtartamára tűzoltásra alkalmas kéziszerszámmal ellátott, megfelelő létszámú, kioktatott személy jelenlétéről kell gondoskodni, és legalább egy traktort ekével a helyszínen készenlétben kell tartani;

d) a tarló- vagy a növényi hulladékégetés célját szolgáló tüzet őrizetlenül hagyni tilos és veszély esetén vagy ha a tüzre már szükség nincs, azt azonnal el kell oltani.

(7) A tarló- vagy a növényi hulladékégetés befejezése után a helyszínt gondosan át kell vizsgálni és a parázslást, izzást — vízzel, földtakarással, kéziszerszámokkal stb. — meg kell szüntetni.

A mezőgazdasági erő- és munkagépek

68. §

(1) A kalászos termény betakarítási, kazalozási, szalmaösszehúzási és bálázási munkáiban csak az a tűzvédelmi követelményeknek megfelelő, legalább egy 13A és 89B vizsgálati egységtűz oltására alkalmas tűzoltó készülékkel is ellátott erő- és munkagép, valamint egyéb jármű vehet részt, amelynek tűzvédelmi felülvizsgálatát az üzemeltető a betakarítást megelőzően elvégezte, és ezt igazolja. Az igazolás egy példányát az erő- és munkagépen el kell helyezni.

(2) Az üzemelő erő- és munkagép kezelője szükség szerint, de legalább naponta egyszer köteles a kipufogó-vezeték és szikratörő műszaki állapotát felülvizsgálni és a ráakódott éghető anyagtól szükség esetén megtisztítani.

(3) A tartalék üzem- és kenőanyagot az erő- és munkagéptől, a kazaltól és a gabonatóblától legalább 20 méter távolságra kell elhelyezni éghető hulladéktól, növényzet-től mentes területen.

(4) Erő- és munkagépen, gépjárművön olyan karbantartás, javítás, amely nyílt láng használatával jár, vagy üzemanyag elfolyásával járhat gabonatóblán, szérűn és a rostonővénytároló területén nem végezhető.

(5) Munkaszünet idejére az arató-, cséplőgépet, az erőgépet és az egyéb munkagépet a lábön álló kalászos terménytől, a tarlótól, továbbá a kazaltól legalább 15 méter távolságra kell elhelyezni, éghető hulladéktól, növényzet-

től mentes területen. Ha a tarlótól ez a távolság nem biztosítható, akkor 3 méter széles védőszántáson kívül kell az arató-, cséplő-, erő- és az egyéb munkagépet elhelyezni.

(6) Az arató-, cséplőgépet hajlékony földelővezetékkel, akkumulátorát pedig legalább nehezen éghető, villamos-ságot nem vezető anyagú védőburkolattal kell ellátni.

(7) Az erő- és munkagépet, arató-, cséplőgépet a kezelő üzemeltetés közben nem hagyhatja el, egyéb munkát nem végezhet.

69. §

(1) A szalmaösszehúzást és a kazalozást végző erőgép az összehúzott szalmát és kazlat csak olyan távolságra közelítheti meg, hogy az erőgép égésterméke, illetőleg annak elvezető csöve gyújtási veszélyt ne jelentsen.

(2) A szalmaösszehúzásban és a kazalozásban résztvevő erőgépet a ráhullott szalmától, szénától stb. rendszeresen meg kell tisztítani.

(3) Az összehúzott szalma alapterülete nem haladhatja meg az 1000 m²-t.

A terményszárítás szabályai

70. §

(1) Szellőztetéssel történő szárítás esetén:

a) szálas takarmányt kazalozni csak akkor lehet, ha a takarmány nedvességtartalma 40—45% alá csökkent;

b) a kazlak méretének meghatározásánál a szellőző-ventillátor teljesítőképességét és e szabályzat 3. számú mellékletének előírásait kell figyelembe venni;

c) a takarmányt felületi víztől mentesen kell a megfelelően előkészített kazalszárító berendezésre behordani, és — előírt rétegvastagságig, illetőleg magasságig — kazalozni;

d) a szénát egyenletes rétegbe, tömör góccok nélkül kell teregetni. A rétegenkénti kazalozás során új réteget csak az előző réteg teljes kiszáradása után szabad felrakni;

e) a kazlat beázástól védeni kell;

f) a kazal belső hőmérsékletét rendszeresen és szakszerűen mérni kell;

h) a szénakészítés technológiai leírását a szénakészítést végzők részére ki kell adni.

(2) Terményszárító berendezéssel történő szárítás esetén a tűzvédelmi előírások megtartásáért és annak folyamatos üzemelés közbeni ellenőrzéséért az üzemeltető, illetőleg a kezelő személyzet a felelős. A szárítóberendezés üzemeltetése során a gyártó kezelési utasítását figyelembe kell venni.

1. számú melléklet a Szabályzat 6. § (3) bekezdéséhez

Égést tápláló gázok tárolóinak tűztávolsága

A védendő építmények	A tároló térfogata			
	10 m ³ -ig	10—100 m ³ -ig	100—1000 m ³ -ig	1000 m ³ felett
	a tűztávolság értéke (m)			
Az „A”–„C” tűzveszélyességi osztályba sorolt építmény, szabad-tér	6	8	12	25
A „D”–„E” tűzveszélyességi osztályba sorolt építmény, szabad-tér	4	6	12	25
Nagy forgalmú és tömegtartózkodás céljára szolgáló építmény, közintézmény, vendéglátó létesítmény, iskola, óvoda, kompresszor berendezés, szellőző berendezés, éghető gázok tárolására szolgáló stabilan telepített tárolók	6	8	12	25
Éghető gázt vagy éghető folyadékot szállító vezeték és ennek szerelvénye, nem éghető gáz tárolására szolgáló stabilan telepített tárolók, gépjármű tárolóhely, dohányzásra vagy nyílt láng használatára megengedett terület	4	6	12	25
Közép- és nagyfeszültségű villamos berendezés, éghető anyagú épületszerkezet, nem a tárolóhoz tartozó technológiai berendezés, akna, felszíni csatorna, árok, földalatti létesítmények nyílászáró szerkezete	4	6	12	25

2. számú melléklet a Szabályzat 6. § (4) bekezdéséhez

A tárolási egységekből kialakított tűzszakaszok területei és a közöttük tartandó tűztávolságok meghatározása

A tűzszakasz		A tűzszakaszok egymás közötti tűztávolságai (m), ha a szomszédos tűzszakasz tűzveszélyességi osztálya		
tűzveszélyességi osztálya	alapterülete (m ²)	„C”	„D”	„E”
„C”	1 500	16	14	12
„D”	2 000	14	12	10
„E”	10 000	12	10	6

3. számú melléklet a Szabályzat 17. § (1) bekezdéséhez

Szilárd éghető anyagok tárolása a szabadban

A tárolt anyag megnevezése	A tárolási egység méretei (m) (szélesség × hosszúság × magasság)	Az építmény tűzállósági fokozata		
		I—II.	III.	IV—V.
		Az építménytől való távolság méterben*		
Éghető „C”–„D” alapanyag félkész és készáru**	10 × 10 × 5	20	30	40
Papír, rongy, éghető hulladék stb.**	6 × 20 × 8	12	14	16
Faforgács, fűrészpor**	4 × 20 × 2	12	14	16
Gömbfa és tűzifa**	6 × 20 × 4	8	10	12
Fűrészáru, fa-, műanyag láda (göngyöleg)	6 × 20 × 8	10	12	16
Szalma és szálas takarmány***	10 × 30 × 8	20	30	40
Öngyulladásra hajlamos szén (barna tőzeg)****	40 × 10 × 2	4	6	8
Kazánházi salak	—	15	20	25
Feketeszén, koksz és zsákos műtrágya az ammóniumnitrát kivételével	—	2	4	6

* Egyes távolsági értékek legfeljebb 10 méterig térfogatarányosan csökkenthetők akkor, ha a tárolási egységek összterfogata kisebb a táblázati méretből adódó térfogatnál.

** A távolság mértéke a tárolt éghető anyag magassági méretéig csökkenthető, ha az építmény tárolási egység felőli homlokzatát nyílás nélküli tűzfalként, tetőfedékek tartó- és térelhatároló szerkezetét, továbbá fedélhézalását nem éghető anyagból alakították ki.

*** A távolság éghető anyagú, illetőleg éghető tetőhéjazatú épülettől 15 méterre, a szomszédos telek egyéb építményétől 8 méterre, saját tulajdonú egyéb építménytől 4 méterre csökkenthető, ha csak 3 méternél nem magasabb és 45 m³-nél nem nagyobb összterfogatban helyeznek el szalmát, illetve szálas takarmányt. Szérum és rostonövénytárolón, valamint mezőn (határban) a kazlak mérete 10 × 50 × 8 méter lehet.

**** Erőművi felhasználás esetén a tárolási egység méreteit — a tűzvédelmi hatóság — a technológia függvényében ettől eltérően is megállapíthatja.

2. számú melléklet a 35/1996. (XII. 29.) BM rendelethez

Az Országos Tűzvédelmi Szabályzat egyes rendelkezései alól eltérést engedélyező tűzvédelmi hatóságok

1. A települési önkormányzat jegyzője (körjegyző), fővárosban a főjegyző:

6. § (3)—(4) bekezdés; 9. § (2)—(3) bekezdés; 14. § (3) bekezdés; 16. § (1) bekezdés; 17. § (1)—(8) bekezdés; 22. § (1)—(2) bekezdés; 23. § (1)—(4) bekezdés; 29. § (1)—(2) bekezdés; 30. § (1) bekezdés; 31. § (1)—(4) bekezdés; 39. § (2), (3), (6) bekezdés; 46. § (1)—(11) bekezdés; 47. § (1), (3) bekezdés; 48. § (1)—(3) bekezdés; 49. § (1), (4), (5), (8) bekezdés; 51. § (2), (4) bekezdés; 52. § (1), (3) bekezdés; 53. § (2) bekezdés; 56. § (4) bekezdés; 57. § (2), (4) bekezdés; 62. § (1)—(6) bekezdés; 63. § (1)—(4) bekezdés; 64. § (1)—(6) bekezdés; 65. § (1)—(2) bekezdés; 66. § (1)—(3) bekezdés; 67. § (2)—(5) bekezdés; 68. (3)—(6) bekezdés; 69. § (3) bekezdés és 1—3. számú mellékletek.

2. Az országos parancsnok az 1. pontban nem említett rendelkezésektől.